

hold var det, at det ærede Medlem Hr. Moltesen havde en Samtale med Friherre Marks von Würtemberg. Jeg kan i enhver Henseende bekræfte Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Moltesens Udtalelser; den afgaaede svenske Udenrigsminister har overfor mig sagt akkurat det samme, som han har sagt til det ærede Medlem Hr. Moltesen, at det vilde staa mig frit for til et hvilket som helst Tidspunkt her i dette høje Ting at gøre Brug af disse Oplysninger vedrørende den meget omhandlede Udtalelse i Genève; han fandt ikke, der kunde indvendes det fjerneste herimod, han maatte overhovedet mene, at den Oplysning, han paa Embeds Vegne søgte sammen med den nuværende svenske Statsminister vedrørende en Udtalelse, som man tillagde vidtrækkende Betydning, ikke uden videre kunde behandles og betragtes som en ganske simpel privat Samtale.

Det var ikke saaledes, som det staaer i „Social-Demokraten“, at Baron Marks von Würtemberg sammen med Branting *lejlighedsvis* havde en *tilfældig* Samtale med Mac Donald, da de saa ham i Mødesalen, i Assembleen i Genève. Nej, saaledes, ærede Medlemmer, er det aldeles ikke. Det var en fuldkommen vel og nøje overvejet og af Friherre Marks von Würtemberg ønsket Henvendelse, der fandt Sted til den daværende britiske Premierminister. Enhver, der læser den Udtalelse fra Forhandlingerne i Genève, som Ramsay Mac Donald fremsatte, vil være klar over, at det her drejede sig om en improviseret Udtalelse, om en Udtalelse, som falder udenfor hele den naturlige Sammenhæng, paa hvilken i øvrigt Talen var bygget op; og den daværende svenske Udenrigsminister fandt, at der ved at anvise det danske Forslag som et Eksempel til Efterfølgelse for forstandige Nationer fra en ansvarlig Statsmand var fremsat en Udtalelse, som krævede en nærmere Forklaring. Den daværende svenske Udenrigsminister mente, at han ikke kunde lade en saadan Udtalelse gaa upaaagtet hen; han havde just i de Dage modtaget nøjere Indberetninger om det danske Afrustningsforslags Karakter gennem de Interviews, som den højtærede Forsvarsminister i hine Dage excellerede i; der gik snart ikke en Dag, uden at der i de forskellige Provinsblade var snart et, snart et andet Interwiev med den højtærede Forsvarsminister. Og da Friherre Marks von Würtemberg var fuldkommen klar over dette Forslags Karakter, omgikkes han endog med den Tanke at tage Ordet i Folkeforbundsforsamlingen for tydeligt og

klart at tilkendegive den Opfattelse, som den daværende svenske Regering havde af dette vigtige og dybt indgribende Spørgsmaal. Naar han gav Afkald herpaa, var det, fordi han efter sammen med den nuværende svenske Statsminister og paa Embeds Vegne at have faaet den nævnte Oplysning mente, at saa kunde han se bort fra at tage Ordet i denne Sag.

Den Samtale, der fandt Sted, fandt jo Sted udenfor Assembleen, Hr. Branting og Hr. Marks von Würtemberg henvendte sig til Mac Donald, og Samtalen forløb paa den Maade, at Hr. Branting fremsatte nogle Bemærkninger om de Udtalelser, som Premierministeren havde fremsat vedrørende de danske Afrustningsforslag, der fremkaldte adskillige Betæneligheder hos den svenske Udenrigsminister og i den svenske Delegation paa Grund af de politiske Virkninger, de muligvis kunde faa; man ønskede at spørge den britiske Premierminister, om han havde kendt i alle Enkelt-heder disse Forslag og deres Karakter, og om Hensigten var at stille det danske Forslag op som værdig til Efterfølgelse for alle forstandige Nationer. Synlig forlegen over denne Henvendelse svarede den daværende britiske Premierminister: Aah nej, jeg saa min gamle Ven, den danske Premierminister, sidde nede i Salen, og jeg vilde gerne sige ham en Venlighed!

Saaledes er dette Optrin blevet refereret af det ærede Medlem Hr. Moltesen, og saaledes svarer det ogsaa fuldkommen til Virkeligheden. Desuden har den nuværende svenske Statsminister tydeligt og klart bekræftet Rigtigheden af Friherre Marks von Würtembergs Oplysninger; og det kunde der heller ikke være nogen som helst Tvivl om, at saa vilde Tilfældet være.

Den højtærede Udenrigsminister sagde, at denne Kamp skulde vi udfægte indendørs, man skulde ikke hente Hjælpetropper fra Udlandet. Jeg ved ikke, hvem den højtærede Udenrigsminister i første Omgang har sigtet til med denne Udtalelse, medmindre det har været hans to egne Kolleger, den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Statsminister. For er der nogen, der i første Omgang har appelleret til at faa Udlandets Opfattelse af disse revolutionære Forslag at kende, er det saa sandelig den højtærede Forsvarsminister. Det skete saa tydeligt som vel muligt gennem de Interviews, den højtærede Forsvarsminister havde med den udenlandske Presse; det var ligefrem en Appel for at faa at vide, hvad man nu mente i Udlandet om disse Forslag. Og det